

Fellinger Károly

KÉPTELEN vagyok felidézni
a halott apám hangját,
így sokkal rosszabbul
érint, amiket mondott rám,
felejtésem kénytelen nélkülözni
a véletlenszerűséget,
a feledékenység hálóját
kihúzza, telis-teli van
zsillettpengékkel, vágóeszközökkel,
akkora a súly, hogy még
meghasadhat a háló,
a sötétség maga.

BEZÁRKÓZTAM magamba,
pontosabban
magam zártam ki magamat,
hogy mögöttem hagyjak mindent.
Meg kell békélnem azzal,
hogy húsevő, hülye állat vagyok,
hogy magamon kívül
nem keletkezhettem,
hogy egyszer biztosan
magamhoz térek,
és akkor majd elképzeld.

Fellinger Károly 1963, Pozsony. Költő, helytörténész. A 36 éve alakult felvidéki magyar írók közösségének, az IRÓDIA csoportnak tagja volt. 28 könyve jelent meg magyarul (legutóbb *Plomba*, Nap könyvkiadó, Dunaszerdahely, 2019), főleg versek, gyermekversek, mesék, s egy falumonográfia Jókáról, ahol ma is él. Megjelent angol, román, spanyol, francia, török, görög, albán, orosz, szlovák, német és szerb nyelvű verseskötete. Kétszeres Arany Opus-díjas. Forbáth-díjas, Simkó-díjas. Agronómusként dolgozik.

Madzag

Ha csendben vagyok,
szünetre készülök,
még bármi lehet belőlem,
lebeszélem magamról
a bal kezemet,
mert annyira lefoglal,
olyan, mint a rögtönzés,
amikor üres zsákok kellenének,
amikor magamon kívül
szeretnék kezdeni
valamit magammal,
s a színházi függöny
annyira összement a mosásban,
hogy nem takarja el a színpadot.

Vágás

/ Térey János halálára /

A halál a mulandóság
útjában áll,
hadakozik,
önfeláldozó,
a jövővel van gondja.

A halál persze
az örök vesztes,
csík helyett a reményt
hagyva
maga után,
egy kitárt kapuban,
amit nem lehet becsukni.